

א' דרוש ד' (ג) בענין ר"ה (ג) כבר נכתב אלנו ענינו ושם ביארנו בענין י"ב חדשי השנה כי מן תשרי עד ניסן הם ו"ק של הזכר ומלא כי אדר הוא החוט' שלו וניסן הוא מחובר כי הוא בחי' פה של הזכר ובחי' גולגולת של הנקבה והוא כי מן הבל היולא מפיו של הזכר נעשית הגולגול' של הנקבה נמלא כי ניסן מושיל לב' לו ולה ולכן מעבדין חדש אדר ולא חדש אחר לפי שאנו לריבין שיהיה החדש ההוא כבוד פה של הזכר ולכן לריך לקדש החדש כפי ולומר מקודש מקודש כמ"ש ז"ל ע"פ אשר תקראו אותם במועדם אהם כתיב והטעם. כי ע"י הבל פיו נעשה גולגולת שלה ואמנם ו' חדשים מניסן ועד תשרי הם ו"ק הנקבה ומלא כי אלוה הוא חוטמא של הנקבה ותשרי הוא פה של הנקבה וגולגולת הזכר ואמנם נודע כי ר"ה אז הוא זמן שמאלו תחת (לראשי) ד' בתום ל' כנו' בס"ה והענין הוא כי יש ב' פסו' בשיר השירים הא' הוא שמאלו תחת ראשי והב' הוא שמאלו תחת לראשי. והנה פ' הא' נאמר על זמן ר"ה כי הנה אז הוא הענין החיבוק ואמנם בימי החול עומדים איהו יעקב בגלגל דו"א ואיהי רחל כבוד דו"א ומלא כי שמאלו של ז"א שהיא גבו' שבו עומדת למעלה מראשה של רחל העומדת כבוד אצל ברה"ה עולים ב' יעקב ורחל ועומדים בגבו' דו"א שהוא שמאלו כמבואר אלנו כבוד תפלת ר"ה בעליה וא"כ עתה יכול ז"א לחבק לרחל ולהשי' שמאלו תחת ראשה ממש כי עד שם עלתה ראשה ולא גופא ואינו יכול לחבק גופא ועל זה נאמר שמאלו תחת ראשי ממש אצל הפ' הב' נאמר על החיבוק הנעש' בשבת וי"ט כי אז זו"ן הם שווים בקומתם ממש וראשם שוים ואז הוא חיבוק יותר שלם כי שמאלו מחבק את שמאל שבה ממש ולא ראשה כמו ביום ר"ה וזמ"ש תחת לראשי כלומר תחת שמאלי אשר שם היה ברה"ה בחי' ראשי עממה אצל עתה אינו מקום ראשי אלא מקום שמאלי וזמ"ש לראשי בתום ל' כלומר תחת המקום שהיה שם ראשי תתי' בזמן הכריא' שאז יאל ראש הנקב' כנגד החזה של הזכר בין חסד לגבור' ב' זרועות גם אותיות לראשי הם ישראל לרמוז כי החיבוק הזה אינו מיעקב אלא מז"א עלמו הנקרא ישראל :

דרוש ה' (ה) בענין השבת וי"ט וכבר ביארנו למעל' בענין השינוי והחילוק שיש בין השבת ליו"ט ולר"ה וע"ש ונבאר כאן ענינם בקיצור הנה שם נכתב' כי בבחי' היות שנוק' דו"א עולה ביום שבת בתפלת חזרת המוסף עד הכתר של או"א (ו) והיא שיה אלו עתה ממש בכל שיפור קומתו לכן קדושת השבת היא יותר גדולה מקדושת יו"ט (ו) אצל בבחי' כי ביום השבת היא מקבלת ההארה שלה ע"י ז"א לכן אין זה שלימות אלא משא"כ ברה"ה וי"ט שהיא והוא שוין ויוקין מבחר א' ואינה מקבלת הארת' ע"י. אצל להבין זה לריבין אנו להודיעך ענין זה (יח) דע כי כל הזווגים שיש בזו"ן שכולם לריך שזו"ן יקבלו שפע והארה מן ט"ס דא"א (יט) ובזה זה יוכלו להזדווג אצל אין כל הזווגים שוים כי הנה בימי החול אז היא מקבלת הארתו מן הגלגל דא"א וכל בחינותיו של ז"א נכללין בקו הימין בגל' דא"א (ס) ומלכות מקבלת הארת' מן הסוד דא"א וכל בחי' נכללות בקו שמאלי הוד דא"א וע"כ אין זו"ן שוים כא' ובר"ה אז זו"ן משתמשין בכתר א' ר"ל ב' נכללים בגלגל דא"א וכולם מקבלים הארת' בהשואה א' ואין יחרון לזכר על הנקבה ובשבתות אז עולין זו"ן עד הכתר דא"א וזה נכלל באבא וזו נכללת באי' ואין ב' שוים בהשואה א' ולכן היא מקבל' הארת' ע"י וזהו הטעם שהשבת נקרא קדש ממש כמ"ש ושמתם את השבת כי קדש היא לכם אצל ה"ט נקרא מקראי קדש לפי שביו' שבת ז"א מקבל מן הקדש דא"א ונותן ע"י חלקה אל נוק' ומלא כי ז"א עלמו שהוא ביה' יום השבת נקרא קדש ממש אצל שאר הי"ט אינם עולים עד המקום שעלו ביום השבת אצל בכל יו"ט עולים כפי בחינתו כמ"ש ומלא כי זו"ן שניהם אינם מקבל' משם כמו בשבת ולכן הם מקראי קדש מוזמנים מן הקדש אצל אינם קדש ממש לא היא ולא הוא ובי"ט אינם עולים זו"ן כמו בשבת עד כתר או"א אלא כל יו"ט הוא משונה ומובדל מחבירו לפי בחי' בענין עליית זו"ן כמ"ש בסוף הדרוש של יום שבת בענין השינוי

שיש בין שבת ליו"ט ובין יו"ט לחבירו. ודע כי כפי בחי' עליית זו"ן באופן ההוא נכללין העולמות והענין הוא כי הנה ביו"ט של ר"ה עולין זו"ן יחד ב' בגבו' דא"א וב' נכללין שם ואפי' כל שאר הספי' אשר בא"א מגבו' שלו ולמטה כולם נעשין בחי' גבו' ועד"ז שאר היו"ט כל א' כפי בחי' (ט) ונבאר עתה עליית זו"ן ביום ר"ה הנה בר"ה ר"ה הראשונה נוק' דו"א היא ביהכל ק"ק דברי' (י) ובתפלת ערבית עול' עד מקום ספי' הגבו' שלה עלמה אשר בעו' האצילות ואז גם ז"א הוא עמה שם משתמשין בכתר א'. ובשחרית בתפילת לרהש עולים הזכר והנקבה בספי' הגבורה של הזכר עלמו ובהזרה עולים שניהם בעמרא דגבו' אשר בדעת של הזכר עלמו. ודע כי לעולם כל בחי' חזרת תפילה היא כבוד חג"ה והם עולים למעלה בזכיה ובזמון. ובתפלת מוסף בלחש עולים שניהם בספי' הגבור' של א'. ובהזרה עולים שניהם בספי' הביני' של א' אצל אינם עולים בדעת שלה עד מ"ש בחזרת תפילת שחרית והטעם הוא לפי שדעתן של נשים קלה ואין בהם בחי' דעת ולכן אינם עולים אלא בזכיה שבאי' כי הנה היא נמשכת מספי' הגבו' דא"א כנודע. ובמנחה בלחש שניהם הם למטה בספי' הגבו' של נוקבא דו"א כמו שחיו בחפי' ערבית. ובהזרה עולים שניהם בזכיה של הנקבה עלמה אשר היא ג"כ נמשכת מלד עמרא דגבו' כנודע וגם צוה שיך טעמא דלעיל שמה שאינם עולים בדעת' שלה הוא כי אין לה דעת כי נשים דעתן קלה :

בר"ה ב' דר"ה הנה נכתב למעלה כי ביום א' דר"ה נסרין כל הגבו' שיש מן הכתר דו"א עד החזה שבו וכולם ניתנו בכתר שלה כי שם הוא מקומה כנגד אחורי הת"ת והנה כבר ה' חסדים נתפסו בז"א וכת ה"ג אשר מלד עמרא דגבו' שבה כבר הם מוזמנים שם להכלל בה כי אז מחיל עינים ומליאותם והם שם עדיין בכח בראשה. והנה בתפ' ערבית דליל ב' עולים ב' בדעת שלה בגבו' הב' דעמרא דגבו' שבה והיא אותה אשר אח"כ עתידה להתפשט בספי' הגבו' שבה :

ופעם אחת שמעתי ממוז"ל דרוש זה הגו' ויש בו קלם שינויים ואמרתיו לכתבם. בזיל א' של ר"ה בתפילת ערבית אז זו"ן עומדים בספי' ההוד של ז"א עלמו האמנם להיות שאימ' מסתלקת מעל ז"א ונשאר יסן כבוד הדורמיטא כנ"ל בדרוש שקדם ולכן אין הנקבה מקבלת הארתה ע"י ז"א אלא מאימא עילאה ביהותה מחוץ דו"א ואמנם היא עומדת אז כבוד שלו והיא מקבל' שלה ע"י ואח"כ היא לוקח' ומקבל' ממנו בהיותו עומד כבוד שלו כנו'. ובשחרית בתפילה דלחש שניהם בספי' הגבור' שלו. ובהזרה שניהם בעמרא דגבורה שדעתת שלו. ובתפלת המוסף בלחש שניהם בספי' ההוד דאימא. ובהזרה שניהם בספי' הגבור' דאימא :

דרוש ו' (ה) מדבר בענין כונת העמידה בקיצור ואח"כ אחזור לבארים באורך בע"ה וז"ל ברוך הנה בחפי' יולד עד גאל ישראל העליו את המל' עד היכל ק"ק דבריאה והנה היא בבחי' נקו' א' כלולה מ' ואינה עדיין בבחי' פ' כי היא כבוד לבי ומעתי את עלמך מבלי היות בה בחי' פ' ועדיין אף ביהות' כבוד נקו' היתה חסרה ממנה בחי' הדעת שלה שהוא סוד ע"ב ק"ל כנודע. ולכן עתה אנו רואים לתת לה עתה במלת ברוך. וזה כונתו כי עתה ע"י ריבוי' דברכאן דאית בה בנקו' זו שנכללה בכל היכלותי' כנו' בס"ה בפי פקודי אשר לסיבה זו נק' ברוך. הנה גם אנו רומזים במלת ברוך אל יסוד דו"א הנקרא ברוך לפי שיורד בריבוי' דברכאן עילאין ונותן לה בחי' הדעת הנו' אשר הוא שם הויה שהוא בגי' כ"ו ובריבוי' הפשוט שהוא בגי' ע"ב ובריבוי' המלא במילוי אלפיין כזה יוד יוד הא יוד הא ואו יוד הא ואו הא העולה בגי' ק"ל אשר ג' בחי' אלו הם הדעת שבה והם בגימ' כמנין ברוך שהם כ"ו ע"ב ק"ל. אמתה הנה עתה ניתן בה כח הכ"ב אחרון שיש ביסוד כנודע כדי שבתה הזה תוכל להעשות אח"כ בחי' פ' שלם וזהו תי' אמתה א"ת פ' כי היא סוד אות ה' תחתה ומשכין בה כ"ב אותיות שיש מן אלק ועד תיו שהם א"ת. גם

הגרות וביאורים: (א) א"ש עוד מלאחי דרוש קטן קרוב אל כל האמור ואכתוב אותו במקום הזה דרוש ד' ב' (ב) מולתו (ג) פ"ח פ"ד מר"ה (ד) מלת בתוספת ל' יתא כתיבת יד (ה) פ"ח פ"י משער ר"ה (ו) הרב ש"ס הגיה אימא (ז) פ' דכוי"ט אינו עולה בכתר דאימא רק עד תפלת הנגחה ולא במוסף. ט"ז : ט"ז בדרוש הזה נבאר שהוא חילק עם דרוש העליון דשם כתב בחיל בגלגל דו"א ובאן כונת בגלגל דא"א וכן נבאר. ואפשר לפרש שהוא מדבר בכל קו דג"ה בין למעלה בין למטה : (ט) פ"ח פ"א מתפלת ר"ה (י) עיין בה"ט ד"ע פ"ב ד"ה לריך ז"ל לידע הקדמה כוללת שכל התפלות מריה עד יוה"כ וכלל הוא לתקן פור אר"י דספירת הגבורה דחדש לך דכל פרטי פרטות דספירת דאצילות תחשטין מריש עתיק עד (*) ע' דל אמת א' בעמור השני שיך ללאן

גם הכוין ב'אות ה' של אותה אל ה' אותיות מנלפ"ך הכפולות . יהודה עתה תכוין להעלות זאת הנק' של המל' עד מקום החזה דו"א באחריו במקום שהיתה שם תח' אלילותה :

אלהינו

עתה אנו ממשיכין כח ב'זו"ן כדי שעי"ב יחזרו אח"כ פכ"פ וזה נרמז במלת אל של אלהינו כו' זה בקיבור (א) עוד ירצה באורך הדרוש הזה וכוונתו היא מה שראוי לכוין בה ביום ר"ה בנפ"ש שחרית לבד והנה בתחל' נקדים לה הקדמה א' (ב) והיא כי אין שינוי וחילוק בין כונת ברכת אבות שבימי החול לימי ר"ה אלא בענין כונת הרי"ו שאנו מוסיפין לכוין ביום ר"ה בכל בחי' ובחי' בצרכת אבות כמו שהבאר אבל בכל שאר הכונו' הם שוים. ובעת הדבר הוא לפי שעתה הם ימי הדין והגבו' והי"ו וכו' הוא בנפ"ש וכוונתו עתה אלה לבעל מציאותם אלא להמתיק ולבסס את הגבו' והרי"ו האלו. ונתחיל בבאר הברכה. ב'רוך תכוין בזה כי נודע הוא במש"ל שבבשרו יולד אור עד סוף גאל ישראל העליון את המל' עד היכל ק"ק דבריאה הנה היא בבחי' נקו' א' כלולה מ' ואינה עדיין בבחי' פכ"פ כי היא בסוד לכו' ומעטאי את עלמך וכוונתו עתה להעלותה עד מקום אלילותה שהוא כנגד החזה דו"א בסוד אב"א. ואח"כ נעשה אותה פרי שלם וכוונתו פכ"פ. והענין הוא כי ד' בחי' יש אל המל' כנ"ל בבאר משנת ד' ראשי שנים הם כו' הא' היא בחי' בסוד קשר של תפילין ש"ר תחת ג' ד' ששה חב"ד דו"א ושם הניח' שורש א'. עוד יש לה שורש תחת תנ"ת דו"א ושם הוא מקום החזה. עוד יש לה שורש ג' תחת נה"ו דו"א תחת היסוד ושם הוא נקרא בסוד ה' אחרונה של הוי"ה. עוד יש לה שורש ד' למטה בהיכל ק"ק דבריאה' ושם היא בסוד נקו' א' כלולה מ' אבל אין בה בחי' פכ"פ ואי נקרא שם אדני". וענין בפי' חיי שרה בענין מערת המכפלה ותבין מה ענין ד' בחי' אלו הישב והנה כונתו עתה היא להעלות ולהמשיכ' אל שרשיה העליונים הד' אלו הנז' :

ונחזור

לבאר מלת ברוך הנה כונתו להמשיך בה בתחיל' בחי' דעת ק"ל בנפ"ש היותה עדיין נקו' כלולה מ' כי עדיין היתה חסרה מן הדעת ק"ל והמשיכה זו אנו ממשיכין אלו מן היסוד דו"א הנק' ברוך. ונודע כי הדעת ק"ל שבה היא בחי' עטרא דגבו' מנ' עטרין אשר בדעת דו"א כי עטרא דחסד נחלקת לה' חסדים המתפשטים בה' קלוות דו"א מחסד עד הוד שבו ועטרא דגבורה הנחלקת לה' גבו' המתפשטות בה"ק שבנקבה מחסד עד הוד שבה. ואמנם עתה עדיין הם עומדות ביסוד דו"א ומשם נמשכת ויחסיט בדעת שבה ולכן לריך שתכוין במלת ברוך כי היא זו הנקו' של המלכות הנק' ברוך בכל הגוה ריבון דבריאה שם ההיכלות שלה שנקללו בה. וגם תכוין אל היסוד דו"א כי גם הוא נק' ברוך ומשם יורדת היתה עטרא דגבו' בנקו' הזו הנק' ברוך כנו' ועי"ב יש בה דעת ק"ל. ולריך שתכוין כי הנה בתח"י היא עטרא דגבו' היא הוי"ה א' פשוטה שהיא בני' כ"ו וכשניתנה בדעת של הנקבה מתחלקת לה' היות שם ה"ג והם בני' ק"ל הרי עתה בחי' כ"ו ק"ל ומסר ע"ב לתשלוש ברוך' וזה ענינם. הנה תכוין אח"כ כי המל' ב'היות' בסוד נקו' א' אין בה רק ג' קוים והיא ג' לילין בני' כי חב"ד שלה נכללת בחג"ת שבה. וגם נה"ו שבה נכללת בחג"ת שלה וגמלא שאין בה רק הוראת ג' וקיים ולכן אפי' שאלו ה"ג ששה ה' היות אשר בדעת שבה הם עמידות להתפשט בה אחר היותה בחי' פכ"פ בה' קלוותיה שם מחסד עד הוד שבה עכ"ל כיון שעתה היא נקו' א' בלבד אשר לכן אין בה רק הוראת גילוי ג' קוים בלבד כנו' לכן אין מתפשטות בה רק ג' ההוי"ת מן ה"ג בחג"ת שלה וז' היות האחרות אינם מתפשטות עדיין. והנה ענין התפשטות הזה הוא כי מה שהיה שד עתה בדעת שבה בבחי' ד' אותיות הויה הם עתה בדרך התפשטות הויה י"ה י"ה י"ה י"ה שהוא ענין ריבונות הויה שהוא בני' ע"ב והרי עתה הם ג' בחי' כו' ע"ב ק"ל ששה בני' ברוך. ובעת שברכו לעיל כי בכל בחי' ובחי' לריך לכוין בחי' רי"ו. והנה הרי"ו שלריך לכוין בכאן הוא בסוד ג' הויות הנז' המתפשטות בחג"ת שלה כנודע אשר כל א' מהם היא בני' ע"ב כנו' והנה ג"פ ע"ב הם רי"ו גם תכוין אל רי"ו ב' באופן אחר. והוא כי תכוין במלת ברוך שהוא בני' רי"ו ועוד י"ב והנה הרי"ו הם ג"פ ע"ב הנז' והי"ב הם י"ב אותיות שבמילוי אדני' במילואו כזה אלק דלת נון יוד. והנה הרי"ו הזה נמשך במל' הנק' אדני'

כי כבר נודע לעיל כי שורש המל' היא תחת היסוד ושם עומד' בסוד ה' אחרו' של הויה אבל ב'היותה בבחי' בבחי' נקו' נקו' שם אדני' והרי נתבאר ב' בחי' רי"ו. והנה עד עתה נתבאר בבחי' המתפשטות בנקו' היתה ועתה לריך לכוין ע"י מי נמשכין אלו ההארו' וענין כונה זו היא בסוד ב' הכריעו' שלריך לכרוע במלת ברוך אתה כמבואר באורך בצרכת אבות דנפ"ש שחרית. וסנה הכריעו' הא' היא לכרוע הגוף לבדו במלת ברוך והכריעו' הב' היא לכרוע במלת אתה הראש כנו' בווהר דב'אתה גמין רישא וכוונת אלו הכריעות הוא. דע כי ז"א יש בו הוי"ה א' שלימה הכולל את כולו והנה במלת ברוך תכוין בכריעה היתה של גופך להוריד בתחלה ו' לגבו' ה' תתאה להאריעה ולתת בה כח שמוכל המל' הנקרא אדני' ב'היותה בסוד נקו' בבריאה להעלות למע' וזו ה' שאנו מורידין אות' ו' לגבה היא שורש הנ' של המלכות אותה הנק' ה' תתאה של הויה העומדת תחת היסוד דו"א. והנה בחי' הרי"ו שלריך לכוין בזה הוא זה כי ב' אותיות ו"ה הנז' נעשים רי"ו באופן זה כי יורד אות ה' ר"ו ועם אות ה' הרי רי"ו. וענין רי"ו הזה הם ג' הויות דמלוי ס"ג ועם י' אותיות המילוי הרי ע"ג והנה ג"פ ע"ג הם רי"ו כי הא' המארתת בכל הויה מהם הוא בחי' הכללות שבה ותכוין כי ג' הויות אלו נמשכות מאות א' מאתיה דמילוי הדין שבבניה ותכוין כי גם א' יורד הוא יו"ד כזה א

אתה

לריך לכוין כי אחר שבאר נמשך בה בחי' דעת ק"ל ב'היותו עדיין בסוד נקוד' אנו לריכין לתת בה כח לעשות פכ"פ שלם אח"כ והנה אין הפכ"פ נעשה אלא ע"י האותיות' כנודע ולכן תכוין בכריעו' הראש אשר במלת אתה להוריד לה כ"ו אותיות' שהם כ"ב דא"ב וה' היותיות של מנלפ"ך מן היסוד דו"א כנודע כי כל האותיות' הם ביסוד הנק' ברוך בסוד נגילה ושמח' כך זהו ענין מלת אתה א"ת ה' כי א"ת הם כ"ב אהוון שיש מן א' עד תי"ו בא"ב ואות ה' הם ה' אותיות מנלפ"ך היתיריים וענין הרי"ו שיש עתה הם ג"פ רי"ו כמ"ס. הא' הוא כי תכוין כי אתה הוא בני' ת"ו כמנין רי"ו לפ"ך והענין הוא כי כונתו הוא להמתיק את המנלפ"ך של המל' ע"י הורדת זה המנלפ"ך הרמוז בה' של אתה כנו' ואמנם ב' הגבו' הנרמוזת בב' אותיות מ"ן שבמנלפ"ך דמל' כבר נתמחקו במלת ופי' יגיד שתהלק כנ"ל בתפלת שחרית דחול כי פ' הוא בני' מ"ן ולכן א"ל עתה להמתיק ולבסס אלא ג' גבו' לפ"ך. והנה בארנו כי אתה הוא בחי' רי"ו לפ"ך והנה הרי"ו הם בחי' הכ"ב אהוון הנרמוזים בא"ת מן אתה והלפ"ך הם רמוזים בה' של אתה. וענין היות הכ"ב אהוון בחי' רי"ו הוא באופן זה כי הנה כל אות מהכ"ב אהוון כלולה מ"ס והם עשר פעמים כ"ב הם ר"ך ולהיות כי מספר ר"ך הוא ענין רכות ורחמים ולא קושי הדין לכן לריך לסלק מהם ד' אותיות' וישארו רי"ו שהוא כמנין גבו' והד' אותיות האלו שנסיר הם ד' אותיות גיכ"ק השרשו' בלבד פ' כי כבר נח"ל כי כל אות כלולה מ"ס והנה הם מ' אותיות ג' ואין אנו מסירין רק ד' אותיות' גיכ"ק השרשו' בלבד ועטם למה אנו מסירים ד' אותיות' אלו ולא אחרות וגם א"ך אלו הם ר"ך ורחמים יותר מן האחרו' הענין הוא זה כי הנה כ"ב אותיות' נמשכות מן חמש מולאות הפה כנודע והנה הם גולרים מן חיבור הדין והגרון שהם בחי' חו"ב והנה אותיות' גיכ"ק הם אותיות המיד' שהם חכמה ומשם נתפשטו כל שאר האותיות' וניתנו בגרון שהוא בינ' ולפי' שחכמ' הוא רחמים גמורים אין להכניס אותיות' שהם גיכ"ק במנין לפי' שיתבטלו הדין לגמרי ואין כונתו לבטלם אלא להמתיקם ולבססם בלבד. ואמנם ענין אותיות' לפ"ך א"ס תחבר עמהם הויה אחת פשוטה העולה בני' כ"ו י"ה הכל רי"ו אחד ב'אות ה' של אתה. אמנם שני רי"ו הנזכר הם רמוזים בשתי אותיות א"ת של אתה בבחי' יורס ופנה הם ב' רי"ו אחד באות א' של אתה בבחי' יורס ופנה הם ב' רי"ו אחד ב' ריש, גם ת' היא יורד רי"ו כזה ת' הרי הם ב' רי"ו הא' הוא כנגד כ"ב אותיות א"ב והא' כנגד אותיות לפ"ך. והרי"ו הנז' הוא בהחברות הכ"ב אהוון וה' אותיות מנלפ"ך בחיבור א' ולכן לריך ליייר מלת אתה בליור אחיה בזה האופן א"ה של אתה הם א"ה של אהי"ה אבל אות ת' של אתה יורד הוא רי"ו כנ"ל והנה ה' והואו של ה' הנז' הם יורד א"ה של א"ה ויהי א' ועם אות יוד של ה' תי"ו שבסופה הרי י"ה של אהיה

הגרות וביאורים : סוף עשה וכולם מתלכדים זה נחוד זה באופן זה כל כתיבם דל פרטי פרטי דלעילוי המתפשטין כל לורך אפי"ש מתלכדים זה נחוד זה וכן ספירת החכמה כיוולא באופן דהעשר ספירות מתפשטים לפשרה פשמים אפי"ש אפי"ש דבאר ועליו אפי"ש דבניה ועליו אפי"ש דמסר ועליו אפי"ש דגמרה וכיוולא בכל השאר והנה באלו המימ' דר"ה עד יוה"כ עסקנו באפי"ש דבניה והנה כן ב"ה שהוא כשרתו הולך ממש בכל פרטי לריך לכוון כל כונת ומירות ויור' שהוא מיקון אפי"ש דבניה ר"ל בינות דגמרה דו"ק דו"א דישמ"ת אשם כל תפלות הוא [הקשה וז' בענין עמדה דתפלת שחרית דר"ה כתב הרב זל"ה שהיא כשרת דחול ממש ואין ביניהם הפרש כלל אלא בחי' הרי"ו לבד וז"ע גדול כי נראה שהפרש גדול ביניהם שחיל הנוקבא עולה בכריעות וברכה אינו עולה אלא בוקיפית. והם עילה בוקיפיות עד החזה והבא עד הכתר] וענין חו"מ דקס"ב פ"ב ד"ה הנה כמננו ודקמ"ה פ"ב ד"ה והנה היה אומר : א) כפס"ת הטעם והם בני' מ' :

הס ד' מדר"י א' בתמי' עול' הנק' שהי' צבריאה הנקרא ארנ"י
עד המל' אשר תחת היסוד דו"א בסוד יהו"ה אהי"ה :

ואמנם צ' הם צמילוי יודין העולים בגי' ע"ב קס"א שהם
בגי' רג"ל ותסור מהם רי"ו ישאלו רי"ו ה' שהם
י' אותיות של הויה דע"ב וי' אותיות של הויה אהי"ה וע"ה
הרי ח"י. אח"כ עולה ביבדו עולמו בשם יהו"ה אהי"ה והם
הויה דיודן העולה ע"ב ואהיה צמילוי הדין העולה קנ"א שהם
בגי' רכ"ג תסור מהם רי"ו ישאלו ז' שעם הכללות יהיו ח'
אותיות יהו"ה אהי"ה. אח"כ עולה בגלגל כסוד יהוה אהיה
אשר צב' והם הויה דע"ב דיודן ואהיה דאלפין העולה קמ"ג
אשר ע"ה עולים בגי' רי"ו. אח"כ עולה בת"ח כסוד יהוה אהיה
ונודע כי הכתר שבה נעשה מן הת"ח שבו ולכן לרי"ך לכי"ן עתה
צב' בחי' האלה שהם הת"ח שבו והכתר שבה ותכוין כי הת"ח
שבו הוא הויה דע"ב דיודן ע"ד המו' ככל שאר ספירותיו
והכתר שבה הוא ריבוע שם הויה דב"ן דהדין העולה קד"ס כוה
י"ד י"ד ה"ה יוד ה"ה ו"ו י"ד ה"ה ו"ו ה"ה כנודע שהויה
שצמל' היא שם צ"ן דמילוי הדין והנה ע"ב קד"ס הם בגי' רי"ו.
והרי ביארנו ד' מדרגות של עליות בזקופ' הא' ואלו הם ג'
מדרגות עליות אשר בזקופה הב' ה' לגבי ו' תמי' עולה צבד'
ובג' בשם יהו"ה אהי"ה והם הויה דאלפין צריבוע העולה בגי'
ק"ל ושם אהי"ה פשוט צריבועו העולה מ"ד ותחבר עמהם
מ"א אותיות שיש בשם אהי' בפשוטו ובצמילוי ובמילוי מילוי
כנודע הרי הכל בגי' רי"ו ו' אח"כ עולה בחו"ב בשם יהו"ה
אהי"ה אבל בדעת אינה יכולה לעלות כי אין בחי' דעת נעשה
בה עד אחר הזווג וזכור כלל זה והיא הויה דס"ג צריבוע העולה
קס"ו ושם אהי"ה מטייר בליור זה י"ד רי"ו ו' דו"ו והוא בגי' ו'
הרי הכל בגי' רי"ו ו' אח"כ עולה בכתר בשם יהוה אהי"ה
אבל דע כי אינה יכולה לעלות עתה כל הכתר עולמו רק עד
בחינת קשר של תפילין ש"ר בלבד כמ"ש בעי"ה. ואמנם בכתר
תכוין בכללות ד' הויות עש"ב העולים בגי' רל"ג תסור מהם
רי"ו ישאלו י"ו אותיות הפשוטות שצד' הויות אלו וגמלא כי ז'
מדר"י המו' כולם בשם הויה אהי"ה הם עולים שכ"ע ח' שהם
סוד הגבו' הנק' מנגל"ך שהם בגי' פ"ר והגשאר מן ש"מ הוא
מ"ט שהוא בחי' השמות עולמן של יהו"ה אהי"ה המו' אשר הם עם
צ' כוללים. שבהם עולים בגי' מ"ט. ותכוין כי כיון שאין המל'
עול' עד הכתר עולמו כנו' רק עד מקו' קשר תפילין ש"ר אין
כאן אלא מ"ט כי שער הן' שהוא הכת' כנוד' אינה יכולה לעלות
ויבאור ענין זה הוא בתחיל' כסוד צ' הכריעו ע"ה ס' מדרגות
יאהדוה"י העליון את הדינין של ש"ה נילונין הנודעים שהם
הפ"ר ארנ"י שהם מתמקקים ומתבטלים ועולי' ועת' אנו מעלים
גם את הגבו' של מנגל"ך כנו' כנודע כי צ' בחי' הם של דינין
יהם פ"ר וש"ה כמבואר אלליו בפ' בא אל פרעס דל"ח ע"ב
צפ' כי יהי' נערה כו' וע"ה. גם אם נחלק ז' מדרגות המו' של
הויה אהי"ה לצ' בחי' ד' דוקופה א' עד החוזה ונ' דוקופ' צ'
עד הכתר יהי' בחופן זה כי ד' המדר' הם עולים בגי' קפ"ח
והוא סוד אהי"ה דיודן העול' בגי' קס"א וכו' אותיות אשר
צמילוי מילוי הרי קפ"ח. והג' מדרגות הם בגי' קמ"א והוא
בחי' אותיות מילוי שם אהיה דיודן העול' קס"א והם תסור ממנו
עד אותיות הפשו' העול' כ"א ישאלו קמ"א ע"ה והרי עד עתה
עלתה המל' שהיא בחי' נקו' קטנה אשר היתה בביבל ק"ק
דכר' שהיא שם ארנ"י עלתה עתה עד הכתר דו"א כסוד אב"א
ועדין היא כסוד נקוד' ואין בה בחי' פלגו' :

נחזור לענינו והביאור הוא כי הנה ההויה הוא אשר בת"ח
היא בגי' כ"ו ואם תחלקני לג' שלישים אשר בת"ח נמלא
כי מוקם החוזה אשר שם הוא עליות ה' הנק' מלכות היא מדר'י
י' מן כ"ו מדרגות המו' בחשבונות אותם מתחיל לעילא ג' וגמלא כי
מדרגם ה' הוהת היא כיוס אות' י' של זאת ההויה שבת"ח דו"א
אשר י' זו היא ראשית אות' ו' של ההויה הכוללת כל י"ס דת"ח
דו"א ד' גם תכוין צו' דוקופה הא' ס' לגבי ו' לעשות בחי' רי"ו
ע"ד הגל' כי אות' ה' צורה רי"ו ועם אות' ה' והנה בזקופה
א' היו עלתה המל' ד' מדרגות של יאהדוה"י שיש מן המל' של
היסוד דו"א עד החוזה שבת"ח דו"א כג"ל :

צ' אותיות המו' שהם י' וא' צמילוי הם בגי' קל"א והכוונה היא
לעלות עתה בחי' דעת ק"ל שאורדנו צמלת כרוך. אח"כ תכוין כי
צבס ארנ"י עולמו יש צו' אות' י' אחרת כסופו ותכוין לחבר הא'
הנו' עם זו סו"ד והרי קל"א אחר וצ"פ קל"א הם רס"ב שצד סוד
רי"ו ועוד מ"ו יתירים שהוא סוד המילוי שם של ע"ב דיודן כי ע"י
כמו שהכריע' היתה צבס אהי"ה דמילוי יודין גם העל' תהי' ע"י
הויה דמילוי יודין. גם תכוין כי הנה הם צ"פ י"א י"א שהוא סוד ר"ח
יהוה אלהינו יהו"ה אחד והם בגי' כ"ב שהם בחי' הכ"ב אותיות
שהורדנו צמלה אהי"ה. גם תכוין כי עיקרם של אלו סאותיו אינם
רק א' אחד וצ' יודין והם סוד אהיה אשר צבי"ל כי האותיו הם
מן הכינה והם כ"ב אותיות. ואמנם עיקר מה שתכוין בהויה הוא
הוא כי עד עתה ביארנו בענין צ' הכריעו' של ו' לגבי ה' יוד
לגבי ה' שהם צבחי' ההויה הכוללת י"ס דו"א אבל בענין צ'
הזקופות אינם אלא בהויה פרטית אשר בת"ח דו"א בלבד הנק'
הויה ושם אנו מעלין וזוקפין את גוק' המל' עד החוזה שבת"ח.
והנה הזקופה הא' של גופך היא ה' לגבי ו' שהוא בחי' המל'
אשר תחת היסוד ונכללת עמה ג"כ נקו' המל' שהי' צברי' הנק'
ארנ"י כג"ל בענין ד' השרשים שצמל' וצ' עולות יחד לגבי ו'
שהוא גופא דו"א הנק' ת"ח א' ונק' הויה. ותכוין כי זו ה'ה' עול' עד
ראש אות' ו' זו שהיא בחי' זורת' י' א' שבראש אות' ו' שהיא
בחי' אות' הויה שלו דהויה פרטית אשר בת"ח דו"א ז' :

אח"כ תזקוף זקופ' צ' שהיא זקופת הראש והיא כסוד ה'
לגבי י' שהוא עליית צינה דו"א אל החכמה דו"א וגם
עתה תכוין לעשות ה' ו' אלו צבחי' יוד רי"ו ע"ד הגל' כי אות'
ה' צורה רי"ו ועם י' הרי רי"ו. ותכוין כי עליית הבי"ל לגבי חכמ'
שצו"א הוא להעלות מ"ן לגבי אר"א עילאין שהם ה'
ו' עילאין של ההויה הכוללת כל עולם האלילות ועל ידי כן
יורד מזווג זה הנעש' באר"א כח אל ז"א כדי לתקן את המל'
לפי שכאשר נתמעט' המל' יורד' למטה צבחי' נקו' גם ז"א
נתמעט' אורו כמעט' כן משעת מוא"ש מראשו וכו' ואין צו'
עתה כח לתקן פ"ר העל' וע"י מ"ן אלו גורמים זווג עליון
באר"א ומורידים צו' שפע וכח כדו' שיוכל הוא לתקן את המל'
צבחי' פ"ר. ולריך שדמע כי כאשר עולה ה' לגבי י' וגם יורד' י'
לגבי י' אז הוא כדי לתת מוחים בזו"ן אבל עתה שאנו מעלין את
לגבי י' לבד ואין אנו מורידין י' לגבי ה' הוא כי אין כונתנו רק לזרוך
הגוק' לפרה. והנה השפע היורד מזווג אר"א הנעש' עתה בזקופ'
הב' הוא כנו' כדי שיוכל הו"א לתקן את המל' הענין הוא כי יורד'
משם שם יהוה ואהיה לזרוך הגוק' וע"י אלו השמות אנו מעלים
את המל' ג' עליות אחר' שיש מן החוזה עד הכתר דו"א ובתוך צ'
שמות אלו המו' יורד' ומתלבש כחוכם הויה דמילוי אלפין לזרוך
שפע הו"א עולמו למדשו ולתקן את עולמו כי גם הוא נמעט אורו
כג"ל. ונודע כי הויה דו"א היא דמילוי אלפין ובכח י' אותיות
הויה ו' מתפרצת אור הכרת י"ס שצו"א עולמו ואז יכול לתקן את
המל' כג"ל. ובצורה עתה של הו' מדרגות שגול' המל' על ידי צ'
הזקופות המו' והם ז' בחי' של חיבור הויה אהיה כי צב' הכריעות
היו ה' בחי' יאהדוה"י כג"ל וענין זה רמזו בס"ה בד' ל' ע"ב
וע"ה היעב' והנה הם נחלקות לצ' בחי' כי בזקופ' הא' עלתה ד'
מדר'י עד החוזה ובזקופ' הב' עלת' ג' מדר'י עד כתר דו"א ואלו

ארהינו ו' וא"ה הנה נתבאר כי המל' עדיין היא כסוד נקו'
ועלתה עד כתר דו"א כסוד אב"א והנה כוונתנו עתה
לתקן תמי' את ז"א כדי שיוכל הוא אח"כ לתקן את המל' לעשותה
פ"ר בהויה עדיין כסוד אב"א והנה מה שחסר מתקין ז"א הוא
בחי' אור המקי' של המוח' הפנימי' והענין הוא כי הנס נתבאר אלליו
בביאור ק"ש דשחרית י' דימי החול כי ע"י הק"ש נעשין מוחין דא"פ
אל

נהרות וביאדים דלם ז"א נופיה בכריעה א' כבר נתן לה אות' ו' אירות אשר לי נתאל דו"א נופיה כבר ישנו בעולם א"ב מה ענין כוונה ו' אירות
הנמשכים אח"כ מהלך ליחל להוליא את ז"א בכריעה צ' באתה י' לגבי ה' כנ"ל. ע"כ נלמד' דלפני דלפין כל זה רק רמז כוללת כמה
שהיה בתהלה בריאת העולם ולהיות ר"ה דוגמת בריאת העולם לזה רמזו כהן בסדר כריעות אלו בכריעת אבות ו' לגבי ה' י' נלבי ה' ונפתלת בריאת העולם
היה הענין כסוד י' עיין דל"ס ד' י"ד ע"ג ד"ה ונוה' י' א' דכ"ס ד"ד ע"ג עיין ד"ה ונוה' י' א' פי' יען דלפין זה כסוד המל' דע"ב עולה ג"כ בכריעות
כוננר לטיל דרוס י' דמגד דהול לז' כן בריה אין עליות רק בזקופות [ביראת שש' ד' נ"ד עב"ל] א' עיין דברי שלום ד"ו ע"ב שלמה מ"ד : צ' א"ש
כסוד אחר מלחתי ככונן לזולתו כבחי' ה' של הויה. ונלמד' ד' כן עיקר. גם נלמד' ד' על הלפנין הוא מלך ואי"ן כילו מופתה לכאח עינין החושיה
מזכרים ונלמד' ד' על פטות קילומם ונ"ע : ג' פי' באשון זה כטאנתו משפין ה' מדרגות ראשונות שהוא ה' החמומה שבהויה זו דת"ח הרי חמשה ותמשה
מתכונן הו' שהיא ששה הרי עש"ה נשאר מדרגה א' מתכונן של ה' והוא מדרגת ה' שש"ג הו' ועולה הפל' עד פיוס אות' י' ואת כוננר. ע"ה : ד' א"ש
מלך ל"ל כמש"ל שהיא בחי' זורת' י' ה' בפע"ה הנוסח נשאר י"ו ה' א' אותיות של מילוי הויה דיודן ואח"כ הו' ה' הם סוד ח' אותיות של הויה
ואהיה אח"כ כו' : ו' א"ש הו"ר הוא קד' א' של אהי"ה מזורזת יוד ו' של אהי"ה כסופה י' והנה אחרונה של אהי"ה
המזירת כך ד"ו : ח' א"ש הו"ר הוא ז"מ הם בגי' ש"ס : ט' זה הדרוש הוא לגימטריא דסימניות נ"ה"ש דל"ה ע"ה : י' כ"כ דרוס כ' דחשלת השמר :

הנהרות וביאדים דלם ז"א נופיה בכריעה א' כבר נתן לה אות' ו' אירות אשר לי נתאל דו"א נופיה כבר ישנו בעולם א"ב מה ענין כוונה ו' אירות
הנמשכים אח"כ מהלך ליחל להוליא את ז"א בכריעה צ' באתה י' לגבי ה' כנ"ל. ע"כ נלמד' דלפני דלפין כל זה רק רמז כוללת כמה
שהיה בתהלה בריאת העולם ולהיות ר"ה דוגמת בריאת העולם לזה רמזו כהן בסדר כריעות אלו בכריעת אבות ו' לגבי ה' י' נלבי ה' ונפתלת בריאת העולם
היה הענין כסוד י' עיין דל"ס ד' י"ד ע"ג ד"ה ונוה' י' א' דכ"ס ד"ד ע"ג עיין ד"ה ונוה' י' א' פי' יען דלפין זה כסוד המל' דע"ב עולה ג"כ בכריעות
כוננר לטיל דרוס י' דמגד דהול לז' כן בריה אין עליות רק בזקופות [ביראת שש' ד' נ"ד עב"ל] א' עיין דברי שלום ד"ו ע"ב שלמה מ"ד : צ' א"ש
כסוד אחר מלחתי ככונן לזולתו כבחי' ה' של הויה. ונלמד' ד' כן עיקר. גם נלמד' ד' על הלפנין הוא מלך ואי"ן כילו מופתה לכאח עינין החושיה
מזכרים ונלמד' ד' על פטות קילומם ונ"ע : ג' פי' באשון זה כטאנתו משפין ה' מדרגות ראשונות שהוא ה' החמומה שבהויה זו דת"ח הרי חמשה ותמשה
מתכונן הו' שהיא ששה הרי עש"ה נשאר מדרגה א' מתכונן של ה' והוא מדרגת ה' שש"ג הו' ועולה הפל' עד פיוס אות' י' ואת כוננר. ע"ה : ד' א"ש
מלך ל"ל כמש"ל שהיא בחי' זורת' י' ה' בפע"ה הנוסח נשאר י"ו ה' א' אותיות של מילוי הויה דיודן ואח"כ הו' ה' הם סוד ח' אותיות של הויה
ואהיה אח"כ כו' : ו' א"ש הו"ר הוא קד' א' של אהי"ה מזורזת יוד ו' של אהי"ה כסופה י' והנה אחרונה של אהי"ה
המזירת כך ד"ו : ח' א"ש הו"ר הוא ז"מ הם בגי' ש"ס : ט' זה הדרוש הוא לגימטריא דסימניות נ"ה"ש דל"ה ע"ה : י' כ"כ דרוס כ' דחשלת השמר :

אל ז"א דאלימות ונעשים מוחין דא"פ אל לזה הנקרא ד' דקשר דהפי' שבראש ונעשין מוחין דא"פ אל רחל נוק' דז"א אבל אינם נכנסין בה כי זו היא למטה צבר' אבל נשארים למע' בלאה והנה כל המוחין הפנימים האלו הם מבחי' הפנימיות הנקרא נשמות ואינם מבחי' החי' הנק' עולמות כמ"ש ענין ב' בחי' אלו למע' בדרוש הב' של ב' ו"ט דר"ה ונמצא כי עתה אנו לריכין להמקרא אור המקיף אל מוחין דא"פ דז"א עולמו מבחי' הפנימיות הנקרא נשמות כנו' וע"כ יוכל ז"א לתקן את רחל נוק' לעשותה פרי' . ואמנם כמו שלטורך ביאת המוחים הפנימים הולרך זוג אבא ואי' ביחוד ק"ש של שחרית כנו' כן לנורך האור המקיף של המוחין לריך זוג אחר מחדש ואו' הם יתנו וישפיעו אור המקיף דמוחין בז"א והנה זה הזוג נרמו עתה במלת אר"א כמ"ש . וזה ענינו טכיון כי אלהינו הוא אי' עילאה ואלהי הוא אבא והואו של ואלהי הוא הדעת הידוע המזוג את אי"א ואבותינו הוא בחי' אוה"מ של ד' מוחין דז"א . וטעם קדימת אימא לאבא הוא לפי שבא' כוון שמים בתבוא' כי עיקר תיקון ז"א הנק' שמים הוא ע"י אימא . טעם ב' לפי שפ"י של אימא הם נעשים עצמות דז"א כנודע . טעם ג' כי לריך להקדים העולות בחחי' מן' באי' כדי שאח"כ יתן בה אב' מ"ד . טעם ד' לפי שכונותינו עתה לתת אי"א במוחין דז"א ונודע כי כל אי"א הוא משם אלהי הנק' אי' כי הוא הנקרא קו ירוק המקיף את העולם ולכן אנו מקדימין אותה . טעם ה' לפי שכונותינו היא לעשות כתר דז"א בהיבט אלהינו ונודע כי כתר דז"א נעשה מחלי' החתון דת"ת דאי' (ה) ולכן אנו מקדימין את אימא במלת אלהינו ואח"כ את אבא במלת ואלהי כנו' . והנה כיון שהזוג הזה הוא לנורך איה"מ דמוחין דז"א גם הזוג הזה דא"א הוא נעשה בבחי' אור המקיף שלהם ולריך שטכיון בזה וא"כ לריך שטכיון עתה בנ' חיות אר"א אל ג' שמות של חזרות המקיפים באר"א ודעת . (ז) ואלו הם הויה דע"ב באבא ודס"ג באי' ודמ"ה בועת ונרמזים באופן זה כי בב' אותיות אל' מן אלהינו נרמו אל' שם אל' היו"א מן ג' יודין וא' שיש במילוי הויה"ה דס"ג שבאי' כנו' ברה"מ בפ' פתחם בד' רמז' ע"ב :

והנה בהסירך אל מהויה דס"ג ישאר ל"ב והו' בחי' אור המקיף אל הל"ב נחיות שבמוחין נשארו ד' אותיות הינו מן אלהינו והם בני' ע"א ששם ענין ע"א סנהדרין שבאי"מ . גם אם חסיר מהויה דס"ג חשבון הבל' שהוא בחי' אור המקיף כנודע ישאר כ"ו ועם מ"ה שהו"א גז"א (ג) הרי ע"א כמנין הינו מן אלהינו ובמל' ואלהי' טכיון כי הנה בחי' זו רמוזים אבא ודעת כנו' והנה אלהי רמוז באבא כנ"ל והנה הוא בנימטר' מ"ו כמנין אותיות מילוי הויה"ה דע"ב דיודין . ואות ו' של ואלהי' הרמוזים בדעת כנו' הנה פ"ה נרמוז הויה דמ"ה באופן זה כי אות ה' היא ו"פ ו' והרי הם ל"ו כמנין אלה של ואלהי . ועם י' של ואלהי' הרי מ"ד ולפי שבמלת ואלהי נרמוז חיבור אבא עם הדעת שלו עולמו לכן אות י' של ואלהי עולה לכאן ולכאן כנו' והרי נחבאר ענין זוג אור המקיף דא"א ודעת בני' תי' הנו' . ועתה נבאר איך נמשך זה האור המקיף של המוחין פנימיים דז"א ואיך נרמזין בני' תי' אלו הנה נודע כמ"ש בהקדמת ביאור אדרת האינו ושם נבבאר ענין התפילין בארובה איך במוחין דז"א יש ו' בחי' ג' מהם אי"פ ונ' מהם אי"מ והבחי' ה' היא אי"פ דמוחין פנימיים שבחך ז"א עולמו ואח"כ יולא מתוכם אור המקיף שלהם בסוד תפילין במלת דז"א ואלו התפילין הם בחי' הו' האחרון שבכולם ושם נבבאר אופן הולאת התפילין בסוד אור המקיף עולמו דז"א איך היא :

והענין הוא כי נודע שז"א מלביש את אר"א מן החוה שלהם ולמטה אר"א מלבישין את א"א והנה נמצא כי ז"א מלביש את האי"א מחלי' הס"ס שבו ולמטה אחר הויה א"א מחלבם חך אר"א שנתפשטו נה"י שלהם בחך ז"א כנודע והנה (ד) יש חד קולא דשערי נמשך מן ראש א"א דרך אחוריו ומגיע עד רישי תרין כהפי' דיליה בלבד ונודע כי אלו תרי רישי כהפי' דא"א הם עולמם בחי' ב' עטרין דחסדים וגבורות שבדעת דז"א והנה על ידי ק"ש דשחרית נודעו אר"א בבחינת אי"פ ואו' ירדו ונתע' ב' רישי כהפי' דא"א מבחינת אי"פ שלהם עד למטה ונתע' ברישא דז"א ונעשו בו ב' עטרין דדעת בבחי' הוה

אי"פ דמוחין ועדיין בחי' אי"מ נשארו למע' במקום ב' רישי כהפי' דא"א וגם אותה הנימ' דקולא דשערי דריש' דא"א אינה נמשכת רק עד שם ה' לפי שגם היא היא בחי' אי"מ כי כל שערות הם אי"מ כנו' ואח"כ חזרו אר"א עתה בצרכת אבות להזדווג ב' בבחי' אי"מ שלהם עולמם ואו' יורד גם אור המקיף של אותם ב' רישי כהפי' דא"א למטה ברישא דז"א ואו' ג"כ נמש' הוא קולא דשערי דרישא דא"א מאחוריו עד למטה בחי' הס"ס שבו המגיע בחאורי ריש' דז"א במקום העורף שבו שהוא בחאורי ב' עטרין דדעת דז"א ואו' מכה שם במקום ההוא ובוקע אותו ונכנס הארת ההוא קולא דשערי דרך אותה הבקיעה עד פנימיות מוחי' דז"א ועי"כ ניתוסף הארתם ובוקעת ויולאת דרך הפנים לחון במלח דז"א ושם נעשים בו בחינת התפילין מבחי' אור המקיף שירד מלמע' מזוג הב' דא"א :

אמר הכותב ל"ע כי כבר ענין זה נעש' במל' התפילין קודם התפלה ואיך נעשה עתה באחרונה ועוד כי הרי עתה ברה"ה אינו זמן תפילין . והנה בדרושי התפילין נבבאר כי התפי' הם רשימו דמוחי' שקדמו מאתמול ועתה בהפילת שחרית דיום זה באים מוחי' אחרים חדשים פנימיים ומקיפים בעת צרכת אבות ושם בדרוש אחר נבבאר כי התפילין הם מבחי' המוחים שירדו בליה בעולם הצריחה ואמנם בדרושי שכתבתי בסוד תיקון תפילין שחרית והתחלקותם בד' חלקים כנגד ד' עולמות אב"ע שם ביארנו כי ע"י תפילין של יד שהיא צבר' וע"י תפילין של ראש שהיא באלימות נעשין מוחין פנימיים דא"פ וגם באור המקיף שלהם אלא שהוא בבחינת חילוניות העולמות אבל בק"ש ובצרכת אבות או נעשים מוחין פנימיים דא"פ ודא"מ בבחינת הפנימיות של העולמות שהם בחינת הנשמות כנודע והרי לפניך ב' נעשים חלקוקים זה מזה ול"ע :

והנה לריך שתדע כי בכל מקום שנמצא בתורה ב' אותיות נ"ו בסופי חיות כגון אלהינו אבותינו וכו' ואלו בזה כולם הם בחי' גבו' וכנו' בענין פ' ויהי נועם שאומרים במ"ש . והטעם הוא לפי שכל הגבו' נכללות בה' גבו' שהם אותיות מנלפ"ך העולים בני' פ"ר ואם תחלקם לה' חלקים שהם ה"ג יהי' כל חלק מהם נ"ו כי ה"פ נ"ו הם בני' מנלפ"ך ולכן כל מקום שנתמלא אותיות נ"ו בס"ת הם דין וגבו' . ונודע כי ה"ג אלו הם ה' היות העולים בני' ק"ל וכל הויה מהם הוא במילוי כוה יוד' ה"ו ו' ה"ה העולה בני' נ"ו והענין הוא כי ה"ג הם במנלפ"ך העולים פ"ר ואם תחבר עמהם אות ה' שהיא צבינה יהיו בני' פרה"ה שהם בני' ה' היות כל אחד במילוי הנו' וכל בחי' נ"ו הוא גבו' ודין כי כל גבו' מהה' גבו' היא הויה אחת העולה נ"ו כנו' :

ונחזור לענין אי' לבאר מה ענין נ"ו נ"ו ואלו הנרמזים במלת אלהינו ואלהי אבותינו והכוונה הוא בב' בחי' . האי' היא כי הנה עתה יורד המקיף של ב' עטרין חסדים וגבו' דדעת דז"א כנ"ל והנה חו"ג נקראים הויה אלהים שהם בני' יב"ק כמנין ב"פ נ"ו שבו במלות אלהינו ואלהי אבותינו ואע"פ שהעטרה הא' הוא חסד ואינה דין עכ"ז כיון שהיא בבחי' איה"מ שלו וכל אי"מ הוא מן הבינו' שממ' דינו מתעטרין כנ"ל לכן אפי' העיטרה דחסד האור המקיף שלה נרמוז במלת נ"ו שהיא אב"ו . הכוונה הב' היא כי י' נודע כי לד' מוחין דא"מ של התפי' יש ב' מקיפים ואח"כ יש עוד מקיף אי' לכל הד' והוא מזד הבינה ואח"כ יש עוד מקיף אחר לכל המקיפים הנו' והוא מזד החכמה וכנגד זה נעשיית התפי' יש ד' קלפים לבנים חלקים בלתי כחיבי' לכריך בהם ד' פרשיות התפי' כל קלף מקיף לפרש' אי' ואח"כ כולם נחונים חך הבינה עולמו של תפיל' ש"ר אשר הוא אי"מ על כולם והבינה הזה הוא מזד הבי' כנודע בבחי' הקדמת ס' התי' דתפילין אימא על ברא' . ואמנם כנגד אור המקיף אשר מזד החכמה אין בו רמוז בעשיית התפי' כי הוא עליון מאד ואין לנו בו שום השגה . והנה אלו המקיפים כולם נרמוז במלות אלו כי אבותינו הם ד' מקיפי המו' הנק' אבות וב' אותיות נ"ו של אלהינו הוא המקיף מזד בינה המקיף כל ד' זכ"ו של אבותינו הוא המקיף על כולם מזד חכמה :

אדר'י אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב כבר למעלה נעשה זוג אר"א בבחי' אור המקיף שבהם כדי להוריד את האור המקיף הנק' תפי' ש"ר אבל לריך שתדע כי אור המקיף הוה

הגהות וביאורים : (א) לכאורה נראה שאין טעם זה מספיק שהרי גם מת"ת דאבא נעשה ולמה זה יקדים של אימא לאבא . ונראה לעג"ד שרכיז קי"זר בלשנו ונל"ב כי כלי הכתר דז"א נעשה מחלי' התחתין דת"ת דאבא והיותו כן מקדים אמת לאבא שהרי מאז נעשה נשמת המקיף דכלי הכתר . וזהו במחלה מקדים הכלי הנמשך מזד אמת ואח"כ ואלהי אור הכתר דמלך אבא : (ב) אי"פ נלעג"ד לבינה ולכתיב בנ' חיות אלהינו ואלהי ואין לכתוב אבותינו כעבור שם המוחין באחור ואין בידי כח להכריע וכמו כן לקמן כנלע"ד . אמר מנחם כס"ה ג"כ הניטח כמו כעשה"כ ומבאר ביאור באופן שאין שום קושיא עי"ש פ"ג : (ג) נעש"ת הניטח ישאר כ"ז והוא פ"ג ע"א מן אלהינו שהוא הינו . פ"ה ב' הני"ל היורד למ"ה שבו"א ושבתן ע"ע : (ד) עיין מאמרי רשב"י דף נ"ד ע"ב (ה) ה"ל עד רישי כהפי' : (ו) עיין חו"מ דקב"ל ע"ב

זהו הוא תחתון והוא למטה מן מדרגת המוחין הפנימיים של ז"א
 כי זה המקיף הנק' תפילין יולא אח"כ מוחין המוחין פנימיים לחן
 ואמנם יש עוד מקיף א' עליון למעלה ממדרגת המוחין פנימיים
 דז"א והם אותם המקיפים שנשארו למעלה בת"ת של א' אשר
 ממנו נעשה הכתר דז"א (א) ואח"כ נכנסו המו' ההם תוך נה"י
 דא"י ונתלבשו תוך רישא דז"א ונעשו שם מוחין פנימיים (ב) ואח"כ
 חורדין ללאת בחן במלח דז"א בסוד א"מ תחתון הנקרא תפילין
 ש"ר והרי הם ג' בחינות ועוד כי הכלים אשר בתוכם
 נכנסו המו' האלו הם נק' חב"ד אשר בראשונה היו בחי' חב"ת
 בהיות ז"א בן ז"ק מג"ת נה"י בלבד וכשהגדיל נתעלו חב"ת שבו
 ונעשו חב"ד שבו והם בחי' כלים לקבל בתוכם הג' מוחין ונמלא
 כי אלו הג' כלים הם נקרא' ג' אבות אברהם יצחק ויעקב ואלו
 המקיפים שיוצרים ומשכים עתה מונוג' הגו' דא"י (ג) נק' אלהי
 אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ובהיות אלו המקיפים יורדים
 למטה יש בהם ג' בחי' הא' הוא כשיוצרים ופוגעים במקום אולם
 המקיפים הראשונים העליונים שנשארו בת"ת של הבינה. ואח"כ
 יורדים עו' למטה במקו' המו' אשר נתלבשו בנה"י דא"י ונכנסו
 גו' רישא דז"א. ואח"כ בלאחס לחן במלח דז"א בחי' תפי' ש"ר
 כנו' ובכל בחי' מאלו בדרהם שם הם מקבלים אור מן המקום
 ההוא. ונמלא כי כפי' יהי' להם שם בפ"ע בכל בחי' מאלו הג'
 הגו' וכמ"ש עתה בע"ה. ולכן נבאר בתמי' מהיכן ילאו אלו
 המקיפים השניים הנה בתחלה בימוד הק"ש ירדו למטה ד' מוחין
 דא"פ שהם מן חו"צ דא"י וצ' עטרין דעתה גם ירדו עמהם ד'
 מקיפין שהיו להם שם במקומם בחי' ועתה חוזרים לרדת ד'
 מקיפים אלו התחתונים הנק' תפילין ש"ר ומשכים ממקום יותר
 תחתון והוא מחג"ת דא"י (ד) כי הרי אלו המקיפים הם גרועים
 במעלה מן המו' דא"פ הגו' כי הנה בדרהם ממקום מקבלים
 אור מהם ומכאן אור זה שקבלו מהם הם יכולים ללאת ולהתגונן
 במלח בסוד תפילין כנו' ונמלא כי מוחין דא"פ עם המקיפים שלהם
 נמשכו מחב"ד דא"י ואלו המקיפין הב' נמשכו מן חג"ת דא"י.
 והנה כבר נתבאר אללנו כי בזה"ל דא"י יש ז' היות דס"ג ואותיות
 המילוי של כל היות מהם הוא בגו' הכל כשתסיר אותיות
 הפשוטות. והנה אלו הם סוד ז' הכלים הגו' בפ' קהלת כי
 קהלת הוא בסוד הבינה ויש בה ז' הכלים אלו כנו' בה"ה כי
 שיר השירים וקהלה ומשלי אינן לקבל חב"ד. ועוד מ"ש בפ'
 פנחס ב"מ כי מהייה דס"ג יולא שם א"ל מנ' יודין וז'
 אשר בה ונמלא כי כשיוצא א"מ התחתון דמוח חכמה יורד
 מן החסד דאימא ונק' א"ל וגם כשיוצא משם במקום הד' מקיפים
 הא' ולוקח הארה משם כנו' הנה הוא לוקח ג"כ משם שם א"ל :
והענין הוא כי הוא לבדו לוקח הארה מכל הד' מקיפין שהם
 והארה הלוקח הוא שם א"ל באופן זה כי מג' מקיפין
 הא' לוקח ג' יודין ומן המקיף הד' דעטרא דגבו' לוקח אור א'
 ונעשה בו שם א"ל ועוד כי המקיף הא' הם ד' לפי שלא נתלבשו
 עדיין בנה"י דא"י אבל אלו המקי' השניים שירדו גם הם תוך נה"י
 דא"י נעשו ג' מקיפים לבד כי ב' המקיפים דב' עטרין נעשים
 מקיף א' כלול מב' ואינם נחלקים לד' מקיפים עד היותם יולא'
 בסוד התפילין ש"ר ואז נעשים ד' מקיפין כמבואר באורך בדרוש
 התפילין. והנה כל מקיף מאלו הג' יש לו בחי' הגו' של שם א"ל
 א"מ הא' לוקח שם א"ל מחסד דא"י ואח"כ לוקח שם א"ל מכל הד'
 המקיפין הא' ע"ד הגו' וגם המקיף הב' לוקח שם א"ל בגבורה
 דא"י ואח"כ מכל ד' מקיפים הא' ע"ד הגו' וגם המקיף הג' לוקח
 שם א"ל מת"ת דא"י ואח"כ מכל ד' מקיפים הא' ע"ד הגו'. וז"ל
 ב' אותיות א"ל אשר בצלמיה אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב אשר
 כבר נתבאר כי ג' מקיפים התחתונים האלו הם ג"פ אלהי אלהי
 אלהי. ועתה נריך לבאר כי כיון שאלו המקיפים הב' נמשכים
 משלש היות ס"ג חג"ת דא"י א"כ למה אינם לוקחים אלא שם
 א"ל שבהם בלבד ואינם לוקחים כל המילוי כולו של היות דס"ג
 שהיא בגי' הכל כנו' כי הרי כל אור מקיף הוא בחינת הכל כנו'
 אבל דע כי ודאי שכן הוא שלוקחים כל מילוי דס"ג שהוא בגימ'
 הב"ל לעצם הגו' אבל הענין הוא צמה שנקדים לך הקדמה אחת
 בענין הדעת והיא זאת :

דע כי בחלו המוחין פנימיים של ז"א ובכל פרטי מקיפיהם יש
 בהם ב' בחי' דעת ונק' ב' דיעות וז"ל מש"ה כי אל דעת
 ה' תרין כנוכח באדרת האינו והם דעת א' מזכיע למעלה בין
 שני מוחין דז"א הנקרא חו"צ ודעת ב' למטה מזכיע בין ב'
 עטרין דחו"צ אשר אלו הב' עטרין בכללותם הם מוח א' הג'
 הנקרא דעת כוודע. והנה מוח הדעת דאימא מתפשט בז"ק
 התחתון מחסד עד יסוד שבה כוודע כי סוד הדעת הוא אור ו'
 ונחלק לו' חלקים הגו' שהם ו' ויון וזו היא בחי' התוס' שיש
 באותיות המילוי דהויה דס"ג העולם בני' הב"ל על שם א"ל היוולד ממנו
 כי א"ל עם אור ו' הוא בגו' הב"ל כי ו' זו היא מבחי' הדעת
 כנו' ואע"פ שב' ויון הם יתירים על ב' שמות א"ל אשר בב'
 היות ס"ג דחסד וגבו' דאימא עכ"ל כיון ששרש אינס רק ו'
 א' של הדעת אינס נחשבים אלא באות ו' א' ונמלא כי ב' שמות
 א"ל א"ל הם מקי' מוח חכמה דז"א ומקי' מוח בינה דז"א ואות
 ו' היתירה הנכללת מב' ויון הגו' הנשאר מחשבון מילוי הב"ל כנו'
 הוא מקיף מוח הדעת העליון דז"א המכריע בין חו"צ דז"א.
 אח"כ במקיף הג' דעת דז"א הכולל ב' עטרין כוודע הנה הוא
 בחי' אל הג' הויה דס"ג דת"ת דאימא ואו' ו' הנשארת לתשלום
 כל המילוי שהוא בני' הב"ל כנו' היא בחי' המקיף אל בחי' דעת
 התחתון הב' המכריע בין ב' העטרין דחו"צ. והנה בחי' ג' שמות
 א"ל כבר נרמזו בגי' אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב
 ובחי' אור ו' של הדעת נרמזה באות ו' יתירה של ואלהי יעקב
 ואע"פ שהם ב' ויון של ב' דיעות עליון ותחתון שניהם נכללין בו' זו
 לפי שאלהי יעקב הוא המוח הג' הנקרא דעת הכולל ב' עטרין
 והוא בכללותו נק' דעת ולכן ב' ויון אלו שהם ב' הדיעות נכללין
 בו ביחד באות ו' של ואלהי יעקב כנו' ועוד כי הנה עיקרם אינה
 אלא ו' א' שבדעת שבבינה שנחלק לז"ק כנו'. גם ו' זו של ואלהי
 יעקב רומז כללות הכל שהם ד' מוחין וצ' דעות הרי ו'.
 והרי נתבאר בחי' האור שקבלו אלו המקיפים הב' מן הבחי' א'
 שירדו שם שהם ד' מקיפים הא' והם ב' אותיות א"ל של אלהי
 כנו'. ומן הבחי' הב' שהוא בדרהם למקום המוחין הפנימיים
 ממש כי גם משם הארה. והנה היא אות ה' של אלהי'.
 ומן הבחי' הג' שהיא בעת ללאת לחן בסוד תפילין במלח גם אז
 לקחו הארה מהכלת נימא דעטרי דא"י והוא אות א' של אלהי'.
 ונמלא כי ג' ההארות שלקחו מכל ג' המקומות הם נקראים
 אלהי' א"ל ה' י' וע"ש נקרא אלו המקיפים הב' אלהי אלהי
 כנו'. וכבר נתבאר ענין ב' אותיות א"ל איך נלקחו ממקום
 המקיפים הא' וטרם שנבאר ב' אותיות אחרות שהם ה"י מאלהי'
 נבאר תחלה מה ענין אלו ההארות של א"ל ומה נעשה בהם :

דע כי הנה נמלא שיש בג' המקיפים האלו הב' ע' יודין וג'
 אלפין בג' שמות א"ל אשר בהם כנו' וע' היודין אשר
 נלקחו מנ' מקיפין הא' שהם חו"צ ועטרא דחסד אחר אשר
 נתנוולו ילאו בבחי' תפילין במלח דז"א נמשכו ונתפשטו ונעשו
 א"מ אל כל ע' ספי' דז"א בבחי' החילו' הגו' שם בכל ספי' דז"א
 כנו' אללנו בדרוש שמות הספי' בסוד אורות המקיפין וכנו' שם
 כי בכל ספירה יש ג' בחינות פנימי' ואמלצי וחילון וכולם בסוד
 א"פ וכנגדם ג' בסוד א"מ :

והנה הם מתחלקים בסדר הזה כי ג' היודין של המקיף דמוח
 חכמה אשר לקחם מנ' המקיפים הראשונים שהם חו"צ
 ועטרא דחסד הנה הם מקיפים אל ג' ספירות קו יעין דז"א והם
 חח"ן שבו. וגי' יודין דמקיף ב' של בינה מקיפים לג' ספירות קו
 שאלו שם שהם בגי' ה' וגי' יודין דמקיף ג' של עטרא דחסד
 מקיפים לג' ספירות קו חמשי' שבו שהם דת"ת ושאר עתה בחי' ח'
 אור ו' הנשארת מתשלום חשבון מילוי הב"ל שהוא בחי' הדעת
 כנו'. ואמנם הם ג' ויון אשר בב' המקיפים מנ' מילוי ס"ג שמהם
 נתפשטו ג"פ א"ל א"ל א"ל כנו' ומאלו נעשה בחי' הפה דז"א בחי'
 הב' השפתיים והלשון שבו אשר הם בחי' נה"י שבהם. ואמנם ג'
 האלפין אשר בג' המקיפים הב' האלו אשר לקחום ממקיף הד'
 הא' הנק' עטרא דגבו' אלו הם מתפשטים בזוק' דז"א אשר היא
 עתה אב"א והיא בסוד נקודה בלבד ומשכים בה ג' אלפין אלו
 כדי

הגדרות וביאורים : א) קודם שמתפשטו המוחין הפנימיים בנה"י דאימא. סכ"י השת"ש ז"ע ז"ל : ב) נ"ב ועשה כשאלו המקיפים השניים יורדין פינען ג"כ
 כמותן ואח"כ כו' כך הוא גירסת סכ"י יאן מיהרש"ש ז"ע דז"ו ע"א. קן הוא ג"כ בשפת"ה פ"ג דר"ה : ג) עיין לעיל דל"ד פ"ב והוא דרוש ד' דעמידה דשם
 כתב שמקיפין דא"י אין כח לקבל לשלום. יענין בנה"י ד' נ"ה שכתב דאימא דרוש מדבר בבחי' חילוניות דפנימיות ודרוש זה דר"ה מדבר בבחי' פנימיות
 דחילוניות. ש"ס : ד) כנראה שהוא להורידם למטה לנה"י בצעמידה שהוא בנה"י. מהרש"ש דס"ט אות ב' : ה) ח"ת"ה ד"ו ע"א :